

מבט לכנסת

שורפי האסמים

• ההיסטוריה לא תשכח את יום החקיקה הדורסנית שהביאה אותנו לימים הנוראים בהם אנחנו נמצאים • ישנה ודאות אמיתית ולא רק חשש שאיבד ישראל יושבים על הגדר, צופים ומצפים לראות כיצד ישראל נהרסת על ידי הפנאטים, הדמגוגים ושורפי האסמים שבתוכי ישראל

שזו מחאה שמבקשת למנוע את שלטון "החוליגנים", מה שהופך אותה למחאה הצודקת ביותר בתולדות המדינה. זו מחאה שמנסה למנוע את דורסנות הרוב שנשלט על ידי מנהיגי נערי הגבעות, חרדים שמתנגדים לשירות צבאי, לשירות אזרחי ולהשתתפות בשוק העבודה - זו מחאה ציונית ביותר בתולדות המדינה, משום שהיא באה להגן על נפשה של מדינת ישראל ועל נפשה של הציונות - זו מחאה נגד העתיד האפל שמוכיל לקריסה - אם וכאשר כל ההסכמים הקואליציוניים יתממשו.

בקטנה

הימים הנוראים בהם אנו נמצאים, ייכנסו לספרי ההיסטוריה. בתוך כך, קיימת ודאות אמיתית ולא רק חשש שאיבד ישראל יושבים על הגדר, צופים ומצפים לראות כיצד ישראל נהרסת על ידי הפנאטים, הדמגוגים ושורפי האסמים שבתוכי ישראל. אף פעם לא היה כדבר הזה, שבריו של נסראללה על קורי העכבישים יהיו קרובים כל כך למציאות.

שר הביטחון שבחר במשרה ולא במדינה כאשר הצביע ביד רועדת בעד - חייב כעת לקום, להישיר מבט אל אנשי המילואים ולהוביל מהלך של הקשבה אליהם. הוא חייב להפסיק עם הנזיפות, ההפחדות והמילים החלולות כלפי אנשי המילואים. חייבים לדבר על עתיד משותף של כולנו כאן במדינה - וכל זאת, רגע לפני שצה"ל מתפרק. אם חס ושלום המדינה תגיע למצב של קריסה, ההיסטוריה תזכור את אלו שהובילו לכך ותמנה אותם לפי שמות: יריב לוין, יאיר גולן, דודי אמסלם. אהוד ברק. שמחה רוטמן. טלי גוטליב. ולמרות שישנם עוד, בראש הרשימה יופיע - ראש הממשלה בנימין נתניהו.

כל מי שמתנגד לפשרה, או שאומר שהוא בעד פשרה, אבל בפועל עושה הכל כדי למנוע אותה - שייך לשורפי האסמים.

במערכים החשובים ביותר בצה"ל. חבריו לשולחן הממשלה קוראים לטייסיים "מוגלה" ומאשימים את הלוחמים בבגידה. נראה שהתנגדות אנשי המילואים מפחידה אותם, משום שהממשלה הזו היא ממשלה של משתמטים. רוב רובם של ראשי מפלגות הקואליציה - סמוטריץ', בן גביר, דרעי, גפני, גולדקנופף ורוטמן - יש מי שבקושי שירת בצבא, ויש מי שכלל לא שירת - הם אלו שבעת הזו מעזים ברוב חוצפתם להטיף לאנשים שסיכנו את חייהם למען מדינת ישראל במשך שנים. הם אלו שאינם מסוגלים להבין מהיכן הנחישות של הטייסיים, של אנשי סיירת מטכ"ל, של הרופאים המתנדבים למילואים ושל הלוחמים ביחידות השונות. בניגוד לאותם פוליטיקאים שהתרגלו לדאוג לאינטרס הצר של המגזר שלהם - המילואימניקים נלחמים כל חייהם למען המדינה. אילו בממשלה היו יותר אנשים ששירתו שירות משמעותי בצה"ל, הם בוודאי היו מבינים זאת.

לא! אין סימטריה

מי שנמצא בשלטון נושא באחריות. לשלטון יש כוח. השלטון שכח שדמוקרטיה היא לא רק שלטון הרוב, והמחאה שוכחת לפעמים שדמוקרטיה היא גם שלטון הרוב. המצב אליו נקלעה ישראל מסובך הרבה יותר ממה שנדמה, דווקא משום שהטענות שמגיעות מכיוון הקואליציה הן לא רק טענות ימניות בלבד - אלה טענות שהועלו כבר בעבר על ידי פרופסורים ידועים ומוערכים שאמרו: "הלכת הסבירות הלכה רחוק מדי". כן, שיקול דעתם של נבחרי ציבור הוחלף בשיקול דעתם של השופטים, הייתה בהחלט רמיסה של חוקים וללא כל ספק הייתה כאן גם פגיעה בדמוקרטיה, ולכן, יש צורך בתיקון ויש צורך בריסון ויש צורך ברפורמה. ולמרות הכל - עדיין, שום דבר לא יכול להוביל למסקנה שהמחאה איננה לגיטימית, זאת משום

במערכת הפוליטית הקואליציה נראית מאוחדת ומגובשת עם אינטרסים ברורים. האופוזיציה לעומת זאת, מפולגת. בני גנץ מציג עצמו כמבוגר האחראי הממלכתי המתון, זה שאיכשהו מצליח לאכול את העוגה ולהשאירה שלמה, זה שמנסה לשכוח את מה שקרה לו כאשר התפתח לחיזוריו של נתניהו. יאיר לפיד, יו"ר האופוזיציה וראש המפלגה הגדולה באופוזיציה, לא בדיוק העיפרון המחודד שבקלמר. אל מול שתיהן, כבר 30 שבועות, ניצב גורם שלישי - "תנועת המחאה". זו שעוד מחקרים רבים ידברו במאפייניה הייחודיים שטרם נראו בישראל - כזו שמחברת בין ציבורים שונים, גדולה ברמה שלא ניתן להתעלם ממנה, עוצמתית ומשולבת. מחאה שמורכבת מתתי-קבוצות, אך מנהיגיה מאוחדים באופן מרשים למדי. קבוצה שחורטה על דיגלה נופך בטחוני, כלכלי, ממסדי, אקדמי ותרבותי - כזו שנראית כמו מועדון אקסלוסיבי שכל אחד מראשי מפלגות המרכז-שמאל היה רוצה לשייך אותה אליו.

הם מבקשים "לשכנע" ולא "להכניע"

התומכים בממשלה קוראים "לא להיכנע" לאיום של אנשי המילואים - הם אינם מבינים שאנשי המילואים לא מבקשים להכניע, אלא לשכנע. הבעיה היא בממשלה שמסרבת להקשיב להם. אותה ממשלה שמבטלת בכוז את אזהרותיו של גנדי בנק ישראל, שמזלזלת בחששות שמציגים בכירי המשפטנים בישראל, אותה ממשלה שמפגינה שנאה יוקדת כלפי האזרחים שמפגינים ברחובות. אם זו הגישה של הממשלה, איזו ברירה היא משאירה לאנשי המילואים?

גלנט מתמודד עם אתגר לא פשוט - הוא חבר בממשלה שהכריזה מלחמה על חצי מהעם מבלי לקחת בחשבון שהחצי הזה מורכב מאלפים רבים של משרתי מילואים